

SRIJEDA 21. SRPNJA 2010.

FESTIVALSKÉ novine 5

57. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

PULA ŽIVI FILM

PARTNER FESTIVALA

Com Kulturist

AVON
the company for women

www.iPokloni.com

DARNA

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Sandra Mardešić (zamjenica urednika), Janko Heidl, Daniel Rafaelić, Goran Ribarić, Iva Cikojević, Lucija Mulalić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare ekipe filma *Šuma summarum*

ŠUMOM PROŠLI BEZ KRPELJA

Na novinsku konferenciju u Circolo došla je i najbrojnija i odlično raspoložena filmska ekipa, i to ravno iz *Šume summarum*. Budući da je scenarij Ivana-Gorana Viteza, redatelja debitanta u dugometražnom filmu, poprilično šokantan jer je njime želio prikazati različite frustracije povezane u smislenu cjelinu, cjelokupna ekipa s nestrpljenjem, ali i dozom bojazni očekuje reakciju pulske publike. "To je film o ljudima kojima puca film", komentirao je Vili Matula. "Smijali smo se i zabavljali radeći na filmu i baš me zanima hoće li i publici biti tako glupavo, smiješno i umobolno, kako je bilo nama i Gigi", dodala je Nina Violić.

Na *team buildingu* u šumama okolice Zagreba naoružani glumci očito su uživali, unatoč zahtjevnim ulogama i ponekom incidentu. "Nataša Dangubić uspjela si je propucati nogu lažnim pištoljem, što do sada nije uspjelo nijednoj glumici na svijetu", komentirao je sa smijehom Željko Königsnecht, koji je zbog ozljede leđa ponosno sjedio na ortopedskom stolcu kojim se prije njega koristio Richard Gere, dok je neustrašiva filmska debitantica Sanja Hrenar

ispala iz kanua prilikom snimanja scene raftinga.

Film nije neobičan samo zbog svoje priče i strukture nego je i jezično vrlo zanimljiv, pa se tako u njemu može čuti, uz nizozemski kojim progovaraju Königsnecht i Jakša Borić, i jedan potpuno novi jezik izmišljen na samom setu koji spaja i Geppetta i Pinochia u jednu riječ. Šaleći se, pozvali su lingviste da ga pomno prouče i sastave rječnik.

Suma summarum - kako ni sami glumci nisu mogli vjerovati onome što su pročitali u scenariju te s velikom dozom humora i ironije govore o svojim politički nekorektnim likovima, izgleda da se otvara novi pravac u hrvatskoj kinematografiji.

Sandra Mardešić

POLITIČKA KOREKTNOST NIJE MI OSOBITO VAŽNA

Naši divlji likovi donekle su karikirani, ali ne previše. Takva vrsta ruralnog života, pomaknuta od svijeta u kojem mi živimo, provjereno postoji. Ako mislim da bi neki lik trebao reagirati na određen način, tako ću ga napisati i neću se kočiti ili razmišljati je li to politički korektno ili ne

razgovarao Janko Heidl

U *Šumi summarum* možemo vidjeti pornografiju, incest, pedofiliju, nekrofiliju, sodomiju, florofiliju... Želite li takvim prizorima namjerno provocirati?

Zanimljivo je kako se gledatelji baš za to uhvate, mada ništa od toga nije pokazano eksplicitno nego tek u naznakama. Ali mislim da film nudi puno više sadržaja od ovoga o čemu govorimo. Svi su takvi prizori vezani uz obitelj koja pripada ruralnoj Hrvatskoj kojoj dođe civilizacija, kojoj u kuću dođe televizor i ponese ih u tom smjeru. Nisam imao namjeru provocirati nego su takvi prizori kontekstu toga dijela priče potpuno logično rješenje kojim sam napravio kontrapunkt između njih koji jesu u šumi i ovih drugih koji dolaze u njihovu šumu. Htio sam postaviti tri sloja, među kojima postoje ili se razvijaju određeni odnosi naše svakidašnjice: Europa koja dolazi u Hrvatsku, gradska, civilizirana Hrvatska i divlja, šumska Hrvatska.

Postoji li uopće takva divlja, šumska Hrvatska kakvu pokazujete u filmu?

Kuća šumske filmske obitelji je stvarna, autentična kuća na Žumberku u kojoj žive trojica braće koji gotovo uopće nisu vidjeli civilizacije. Ne znam kako provode dane i nemam pojma kako bi reagirali da im se iznenada na njihovom terenu pojave korporativni *team builderi*. Naši divlji likovi donekle su karikirani, ali ne previše. Takva vrsta ruralnog života, pomaknuta od svijeta u kojem mi živimo, provjereno postoji.

Kojim jezikom govori ta obitelj?

Izmišljenim; sjeli smo i izmislili ga. Mama Sanje Hrenar, koja glumi u filmu, iz Bednje je i podučila nas je kako bi se što reklo na bednjanskom, no na kraju je od toga ostalo jako malo. Napravili smo mješavinu bednjanskog, prilagođenog engleskog, latinskog, talijanskog, njemačkog... i čini mi se da taj jezik na kraju zvuči jako govorno.

U neku ruku *Šuma summarum* se doima hrabriji i drskijim razmišljanjem o već višegodišnjoj vladavini tzv. političke korektnosti.

Tzv. politička korektnost nije mi osobito važna, ni u životu, ni u umjetničkom izričaju. Ako mislim da bi neki lik trebao reagirati na određen način, tako ću ga napisati i neću se kočiti ili razmišljati je li politički korektan ili ne.

Plakat za film je odličan, upečatljiv i na prvi pogled različit od plakata ostalih filmova na ovogodišnjem Festivalu.

Radila ga je dizajnerska kuća Šesnić & Turković. Imao sam ideju napraviti plakat na kojem bi bio lik Kuzme, kojega glumi Goran Navojec, s puškom u jednoj i dresom u drugoj ruci, ali su nam dizajneri ponudili i neke druge varijante. Ova nas je sve oduševila, odmah smo se zaljubili u nju. Inače, Goran Turković, jedan od dizajnera, sin je filmologa Hrvoja Turkovića.

Vilim Matula, glumac u filmu *Šuma summarum*

RAZARANJE ILUZIJE

razgovarao Janko Heidl

Najveći se dio filma događa u šumi što, barem u nas, nije čest slučaj. Je li bilo kakvih neuobičajenih događaja?

Neuobičajeno je bilo da nas su nam meteorološke prilike išle na ruku, da je snimateljica Tamara Cesarec snimala bez rasvjete i da je Ministarstvo kulture donijelo odluku da za pojedine filmove da tako malo novaca. Unatoč tome, snimanje je proteklo besprijekorno, ali to ne smije biti poruka Ministarstvu da i dalje smanjuje proračune za film.

I vi i drugi glumci, kao i većina članova ekipe, pristali ste sudjelovati za prilično nizak honorar.

Najvažniji je razlog što sam s Ivanom-Goranom Vitezom surađivao na njegovom studentskom filmu *Pomor tuljana*. Malo me iznenadilo kada mi je ponudio ulogu, no onda sam shvatio kako je ona povezana s onom u *Pomoru tuljana*, jer su oba lika ljudi kojima puca film, iz čega zatim proizlaze brojne, uglavnom *politički nekorektne* situacije.

Što mislite o *team buildingu* kakav je prikazan u *Šumi summarum*?

To je glupa iluzija koja u ovom divljem, natjecateljskom kapitalizmu i suludom tržištu tobože ukazuje na leaderske sposobnosti pojedinaca, zaposlenika neke tvrtke, kada se nađu u pravoj opasnosti. To je smijurija, ali ljudi to nažalost stvarno rade. I zato je dobro da je Vitez sve pokazao s takvom vrstom ironije i sarkazma.

Hana Hegedušić, glumica u filmu *Šuma summarum*

Uz standardne glumačke zadatke, uloga Vesne zahtijevala je i dobru kondiciju.

U dobroj sam kondiciji jer u kazalištu nastupam u plesnim predstavama koje zahtijevaju napor. Najteže je bilo napraviti scenu pri početku snimanja u kojoj je tri-četiri kartice teksta, uz puno trčanja, trebalo snimiti u jednom kadru. To smo probali i ponavljali petnaestak puta. Nakon toga više ništa nije bilo teško.

DOBRA VOLJA I KONDICIJA

razgovarao Janko Heidl

Jeste li u pripremama proučavali svijet marketinga ili *team buildinga*?

Ivan-Goran Vitez točno zna kako korigirati glumca da od njega dobije što želi i u njega imam potpuno povjerenje. Zato se nisam posebno pripremala nego sam radila ono što mi je rekao. Prije filma nismo organizirali *team building* ali smo pri dolasku u Pulu pored aerodroma vidjeli *paintball* teren pa sam rekla Vitezu da bi naša filmska ekipa trebala pozvati novinare, ekipu i goste Festivala da malo pucamo jedni po drugima.

Na odjavnoj špici filma svi su glumci potpisani kao koproducenti.

Film je sniman s malo novaca pa smo pristali sudjelovati za dosta niže honorare. Ja sam to učinila ponajprije zbog Ivana-Gorana Viteza s kojim se poznajem još otkad smo studirali na ADU, kada sam glumila u njegovim studentskim vježbama. Razumijemo se, on cijeni moj rad i drago mi je da mi je dao tako veliku ulogu u svom prvom cjelovečernjem filmu.

Nina Violić, glumica u filmovima *Na putu*, *Neke druge priče* i *Šuma summarum*

LJEPOTICA I ČUDOVIŠTE

razgovarao Janko Heidl

Nekoliko godina niste glumili u filmovima, a na ovoj vas Puli gledamo u čak tri uloge: u *Na putu*, *Nekim drugim pričama* i *Šumi summarum*. Zašto tolika stanka?

Nakon poroda namjerno sam napravila pauzu od godinu i pol, što je stjecajem okolnosti preraslo u dužu pauzu od 5-6 godina. Tada sam glumila u kratkim i eksperimentalnim filmovima, a prvi dugometražni igrani film nakon toga mi je bio *Na putu*. Prvog dana snimanja imala sam veliku tremu i te scene na kraju nisu ni ušle u film. Trebalo mi je oko 24 sata da mi atmosfera na snimanju opet postane domaća. Odmah nakon toga u omnibusu *Neke druge priče* dobila sam ulogu koja mi

se jako sviđjala, jer je dosad najzrelija u emotivno-iskustvenom sklopu. Došao je taj svijetli trenutak kad počinjem igrati žene. Pomalo sam se zasitila tumačenja kontroverznih, otkačenih, ludih i nastranih djevojaka.

Smatrate li lik u *Šumi summarum* zreloom ženom?

To je dlakava žena s velikim Ž. Ivan-Goran Vitez povjerio mi je ulogu ubojice i na tome sam mu beskrajno zahvalna. Ako i strani redatelji s kojima sam počela surađivati, uglavnom na istoku, budu slijedili taj primjer, možda dobijem i Oscara. Jer, Oscar se može ušičariti jedino ako krasotica poput mene odigra čudovište. I nadam se da će moj pohod na Istok, preko BiH i Crne Gore, završiti u Rumunjskoj.

Konferencija za novinare ekipe filma *Predstava*

Hrvatsku priču o 11. rujnu, nazvanu *Predstava*, na novinskoj je konferenciji predstavio redatelj filma Dan Oki i ostali članovi ekipe. Redatelj je ukratko opisao kako je njegov film nastao igrom slučaja jer je u to vrijeme s obitelji živio u neposrednoj blizini WTC-a te tako bio svjedokom terorističkog napada. Tada je danima lutao uokolo i kamerom bilježio posljedice tog nemilog povijesnog trenutka, a ti su dokumentaristički zapisi korišteni u filmu koji etiketira hibridom igranog i dokumentarnog filma. Premda je

bio u prilici prodati ih za 15 tisuća dolara, ponudu je glatko odbio, a kasnije je tijekom snimanja rupe u financijama popunio sredstvima iz vlastitog džepa. Kako je film snažno protkan autobiografskim elementima, u njemu se pojavljuju njegov sin Luka i supruga Sandra koja je rekla da joj je snimanje bilo dobra terapija. Potom su govorili Marin Tudor i debitantica Vanda Boban, koju je redatelj *kupio* svojom vizijom, a olakotna okolnost na snimanju im je bila što su sve o rušenju blizanaca

mogli saznati iz prve ruke. S nekoliko se riječi obratio i snimatelj Raul Brzić, naglasivši da je unatoč početnom strahu zbog debija na cjelovečernjem filmu, zahvaljujući ukanom povjerenju redatelja, uspio ostvariti vizualno jedinstvo. Za kraj, Dan Oki izrazio je zadovoljstvo što je njegov prvi film s iznimno osobnim pečatom, iako siromašnog budžeta, realiziran baš u domaćoj manufakturi.

Iva Cikojević

PROŠIRITI KADAR

Nastojim iz svog života izvaditi svoju umjetnost - kako medijsko-likovnu, tako i filmove. Mislim da nikad nisam stremio *mainstreamu* u svom djelovanju. Uvijek sam slušao život, pa gdje me odvede

razgovarao Daniel Rafaelić

Čestitke na filmu. Govorim to prije svega zbog aspekta koji me fascinirao – konkretno, glasova u *offu* koji cijelo vrijeme okružuju kadar, koji dolaze sa raznih strana, a s druge strane redateljski sve pratite pogledima izvan kadra – ali ne onim tipičnim horizontalnim nego po dijagonalama. Slažete prostor oko filmskog kadra. Jako malo ljudi to danas radi.

Slažem se s vama i jako sam zadovoljan da ste to primijetili. Takve suptilne režijske postupke danas gotovo više nitko ne vidi. Zapravo mi je namjera bila pokušati proširiti *frame*, jer događaj kao događaj zahtijeva da se proširi iz kon-

teksta koji je zarobljen u njegovu medijalizaciju, pa sam u režijskom konceptu mislio da bi bilo zanimljivo unijeti razne poglede. Na neki način, zanimljiv je lajtmotiv režijskog postupka kad Lana Hujević koja glumi Lindu terapeutski leži na kauču i priča s čovjekom s kojim vara njegovu ženu koja je njezina prijateljica i žmiri te priča sa nekim tko je u *offu*. To je tu do kraja pojačano jer ta osoba to ne gleda nego sluša...

Zanimljiv je spoj New Yorka i Splita. Drago mi je da film vraćate u Split. Nemamo ga prilike često vidjeti na filmu.

Nastojim iz svog života izvaditi svoju

umjetnost – kako medijsko-likovnu, tako i filmove. Mislim da nikad nisam stremio *mainstreamu* u svom djelovanju. Uvijek sam slušao život, pa gdje me odvede. Split je imao i ima svoje filmske bljeskove i svoja zatamnjena. Osnovao sam Odsjek za film i video na Akademiji i mislim da će se zahvaljujući demokratizaciji preko digitalnih medija i preko tih ljudi film napokon početi vraćati u Split. Problem je bio u tome da bi ljudi otišli u Zagreb, shvatili da u Splitu *nema kruha*, i da sve to nema smisla te bi svi i ostali u Zagrebu. Ima jako puno redatelja iz Splita koji žive u Zagrebu i snimaju zagrebačke filmove. Na drugi način je to zanimljivo odvojiti, ali je zanimljivo i spojiti. Taj dualizam nema neke velike razlike, jedino je film u Splitu skuplji ako se radi o zagrebačkoj ekipi. Kad bi postojala ekipa u Splitu, i filmovi bi se snimali za manje novca i vjerojatno Brešan ne bi svoj film snimao u Karlovcu nego u Splitu. U tom smislu bi za hrvatsku kinematografiju bilo dobro da postoji mali dio industrije u Splitu koji bi to mogao pokriti. U autorskom smislu, moj primjer može biti *role-model* kako se filmovi mogu snimati i u drugim gradovima a ne samo u Zagrebu. Mi smo u Splitu snimili još jedan igrani film, koji je *film noir* o serijskom ubojici i koji će izaći sljedeće godine. Sa malim budžetom, ali zanimljiv – ima konceptualne režijske postupke.

Vanda Boban, glumica u filmu *Predstava*

KRAJNJE LJUDSKO ISKUSTVO

razgovarao Daniel Rafaelić

Iznimna facijalna ekspresija kroz čitav film. Posebno u sceni kada u zelenoj haljini stojite na njujorškom balkonu. Prvi put glumite u New Yorku?

Bila sam prilično pripremljena za tu ulogu; cijelo ljeto sam se pripremala. Bila sam i jako uzbuđena jer mi je to prva uloga. Stvarno, 11. rujan ostao mi je u sjećanju, urezao se, kao i vjerojatno svim ljudima. Sjećam se slika kad su se ljudi bacali niz nebodere - strašno! Došli smo u New York, vidjeli mjesto gdje se to dogodilo i fotografije ljudi kojima se to dogodilo. Prilično lako mi je bilo glumiti baš zato jer me emocionalno potreslo. Stavila sam se u tuđe cipele i lako se uživjela u tuđu bol. Takav događaj krajnje je ljudsko iskustvo. Hvala bogu, nije se dogodilo nama, ali to ljudsko iskustvo intuitivno bi trebalo svima biti blisko.

Zanimljiva je paralela Split–New York a ne primjerice Zagreb–Washington. Dva slobodna grada...

To je bila Okijeva ideja, mada trenutna situacija u Splitu – ne znam baš koliko je to grad mirnoće i otvorenih umova.

Filmski funkcionira.

Da, u filmu da. I to se u filmu vidi.

Zadovoljni ste s filmom?

Jesam. Jučer sam ga gledala prvi put. Jako mi je svježe i ne mogu biti objektivna, ne mogu reći ni dobro ni loše. Zadovoljna sam s iskustvom, Okijem, Dainom Oniunas Pusić, asistenticom i cijelom ekipom. Zdrava atmosfera. Iznimno iskustvo.

Marin Tudor, glumac u filmu *Predstava*

NEW YORK OSTAJE U TEBI

razgovarao Daniel Rafaelić

Glumiti u New Yorku, odvojiti prvotnu turističku fascinaciju i profesiju - kakav je pristup takvoj situaciji?

Meni osobno pristup je isti kao da sam bilo gdje. Bili smo šest dana u New Yorku. New York je New York, osjeti se energija. Samo da se na jedan dan prođe kroz centar grada, uhvati te energija. Takvi su gradovi tipa Berlina i Londona. Znam da bih se u New York vratio, sigurno. Što se tiče filma, neke lokacije za film smo tražili, neke je Oki znao. Puno je vremena prošlo od tih događaja. Sve je to neobičan sklop u glavi. Gledaš grad kao turist, posjetitelj, a zatim moraš napraviti klik pa glumiti,

raditi na filmu. Mislim da se klik dešava i kod drugih. Sad pričamo i dajemo intervju, pa se snimamo kamerom itd. To nije teško, zanimljivo je. Ljudi kažu - bili ste u New Yorku, pa ste i snimali; zanimljiva im je ta kombinacija.

To svemu dodaje nekakvu puninu.

Sigurno, jer rad na filmu može biti ostvaren tisućama tehnika. Neki se filmovi snimaju na *blue screenu*, neki na neki drugi način, ali kad ste zaista tamo, to olakšava ulazanje u ulogu. Jer ljudi obično imaju stav: mi nemamo pojma, to se nama nije desilo, mi smo izvan toga... Ali opet, biti tu, pored tog prostora, nešto se desi što ostane s tobom.

57. PULA, DAN TREĆI

ZARAŽENI FILMSKIM VIRUSOM

Iz kreativnog dimnjaka Pulske filmske tvornice, radionice za izradu filma u kojoj ove godine, šesti put zaredom, stasa nova generacija filmskih autora, puši se više no tijekom čiče zime. Grupna dinamika desetero polaznika, od kojih najmlađi ima 16 a najstariji 40 godina, osjeti se na svakom koraku, a trenutačno su njihovi prvijenci u završnoj fazi montaže. Pod budnim okom glavnog voditelja Marka Zdravkovića-Kunca, koji radionicu uspješno vodi od samog početka, polaznici su filmsku abecedu usvajali od prve do posljednje faze nastanka filma, odnosno sa svojim su filmom živjeli od klice ideje do gotovog uratka. Za svoje učenike glavni i odgovorni ne šteti riječi hvale, nego naglašava kako je ovogodišnja postava izrazito otvorenog duha, ambiciozna, posebna u svakom pogledu, da duboko promišlja o svemu te odiše kvalitetom. Također, posve je siguran da će na kraju isplivati nekoliko filmova zrelih za turneju po amaterskim festivalima.

Deseteročlani tim na vratima radionice pojavio se s različitim motivacijama, a i horizont očekivanja nije kod svih imao

istu boju. Dok su se jedni već bavili nekim segmentom filma te u radionici vidjeli priliku za nadogradnju, drugima je vrelo inspiracije proključalo zbog intimnog ili profesionalnog razloga. Svi priznaju da su pristigli tek s maglovitim idejama o čemu bi željeli snimati, no sve oblake sumnje i nedoumice rastjerao je intenzivni sedmodnevni rad s Biljanom Čakić-Veselić, a mnogi su taj dio radionice izdvojili kao najbolji i najinteraktivniji, ponajprije zbog rezultata koji je predavačica uspjela izvući iz njih i kojim su bili zatečeni. Posebno su ih se dojmili i neprekidni međusobni razgovori začinjani brojnim sugestijama i prijedlozima. Uslijedio je proces snimanja, gdje su jedni drugima, zbog *cajtnota* i ne uvijek idealnih uvjeta, priskakali u pomoć pa je suradnja, kako tvrde, funkcionirala bolje od švicarskog sata. Kad se sve u konačnici zbroji, svi su složni u jednom – zajednička cjelina radionice apsolutno je veća od zbroja njihovih pojedinačnih radova i svima je to iskustvo dalo vjetar u leđa za daljnji rast kao samostalnih autora. Kolaž od devet kratkih filmova premijerno će se prikazati početkom studenoga.

Iva Cikojević

Polaznici o radionici

Izabela Turk

Ugodna i opuštana radna atmosfera znatno je pridonijela svemu što sam radila.

Ester Marin

Izabrala sam formu jednogminutnog filma jer volim izazove.

Vjeko Gašparović

Bavim se i pisanjem i crtanjem i fotografijom, no uvijek mi je nešto nedostajalo - to sam pronašao u filmu.

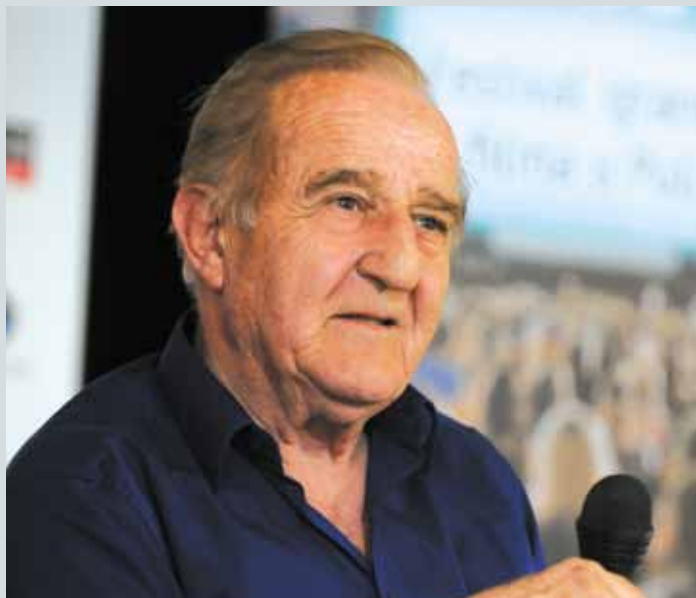
Maja Dražić

Prije radionice gajila sam simpatije prema filmskom stvaranju, a sada sam opijena.

Marko Zdravković-Kunac, voditelj Radionice

Najveći je uspjeh filmova Tvornice da je jedan film uvršten u službenu konkurenciju ZagrebDoxa, a drugi u istu na Danima hrvatskog filma.

RAD NA FILMU POMLAĐUJE

Na konferenciji za novinare predstavljen je ovogodišnji laureat nagrade Vladimir Nazor za životno djelo, redatelj Veljko Bulajić. Veljko Bulajić rekao je da je

iznimno zahvalan na nagradi koja mu mnogo znači, te da je sretan što je ponovno u Puli, pred prekrasnom publikom. Pulska publika mnogo mu znači, budući da je zajedno s kritikom prepoznala njegov prvi cjelovečernji film *Vlak bez voznog reda* te ga nagradila

nagradom Zlatna vrata Pule. Istaknuo je kako nije jedan od redatelja koji snima filmove koje mogu gledati on i šačica

prijatelja, nego želi da djelo komunicira s publikom. Ponosan je što je za svoje karijere dobio najviše nagrada publike, koje su ga poticale za daljnji rad. Pohvalio je organizaciju Festivala, te naglasio kako je Pula iz godine u godinu sve kvalitetnija. Smatra da Festival treba još više potpomagati, jer se radi o jednom od najstarijih nacionalnih festivala na svijetu.

Bulajić je također rekao da se nije umorio od snimanja filmova. Ponuđen mu je rad na talijanskom visokobudžetnom filmu o jednoj pulskoj obitelji, no zbog zdravstvenih razloga nije moga prihvatiti ponudu. Rad na filmu ga pomlađuje, te ima novi projekt koji još ne želi otkriti.

Goran Ribarić

Gledatelji o filmu *Sedamdeset i dva dana*

Jadran Balenović

Film je genijalan. Odlično je sastavljena glumačka ekipa, a posebno me dojmila Lucija Šerbedžija. Preporučio bih svakome da ga pogleda!

Perica Šuran

Film je pomalo spor, no definitivno zanimljiv. Gluma je vrhunska, ne na kazališnom nivou, što je donedavno bilo tipično za hrvatski film.

Danijela Jurić

Film je super, pun odličnog humora. Svi glumci su jako dobro odradili svoje uloge. Rade Šerbedžija je po mom mišljenju definitivno najsvjetlija točka filma.

Vedrana Mihovilović

Film je vrlo dobar, ali neki humoristični dijelovi umanjili su moj cjelokupni doživljaj. Glumci su odlični.

Sandra Otočan

Fenomenalan film i fantastični glumci, odavno nisam pogledala ovako dobar domaći uradak.

anketirala Lucija Mulalić

Ocjene publike:

The Show Must Go On: 4,08

Neke druge priče: 3,93

Na putu: 4,45

Sedamdeset i dva dana: 4,59

Umjetnost tik do vas.

KulTurist

- ZagrebDox (28.02. - 07.03.2010.)
- Kazalište Ulysses (10.07. - 22.08.2010.)
- 56. splitsko ljeto (14.07. - 14.08.2010.)
- 57. Festival igranog filma u Puli (10.07. - 24.07.2010.)
- Vukovar film festival (25.08. - 29.08.2010.)

Više informacija saznajte na kulturist.tportal.hr

Živjeti zajedno

T Com

Medijski pokrovitelj Pula Film Festivala

JutarnjiLIST

JEDNOSTAVNO BOLJI!

PROIZVEDENO
Buzet Istra

PROIZVOĐAČ: Istradom

ŽANR: domaći

MJESTO RADNJE: Buzet

**Scena:
BAKINA
KUHINJA**

**Uloga:
NAMJEŠTAJ**

*Namještaj
s ulogom.*

Istradom .hr
svaki kutak po mami.

CineStar

CINEMAS

Obavijest

svim nominiranima na "Pula Film Festival-u" o besplatnom korištenju kozmetičkih tretmana **TEENLIFTING**[®] za vrijeme održavanja festivala.

Riječ je o posebnoj metodi pomlađivanja elektrostimulacijom mimičnih mišića lica i vrata, što kao rezultat ima svježiji izgled s izražajnijom mimikom lica. Tretmane će izvoditi **dr. Sanja Gošović** u kozmetičkom salonu hotela Histria.

Informacije na mob. dr. Gošović **098- 239-329**.

Ljepota je ispod kože.

TEENLIFTING[®]

Dr. Sanja Gošović

DANAS NA PROGRAMU

NEKA OSTANE MEĐU NAMA

Arena, 21:30 sati

Nikola i Braco dva su prilično različita brata koji imaju istu slabost – žene.

Vlastite supruge, stalne ljubavnice ili one u prolazu...

U drami Rajka Grlića u glavnim ulogama nastupaju Miki Manojlović, Nataša Dorčić, Bojan Navojec, Daria Lorenci i Ksenija Marinković.

OSTAVLJENI

Arena, 23:15 sati

Dječak Alen živi u Domu za siročad no ne odustaje od želje da upozna roditelje. Majci piše pisma i pokušava doći do svog dosjea...

U drami Adisa Bakrača u glavnim ulogama nastupaju Tony Grga, Mirsad Tuka, Mira Furlan, Mirela Lambić i Zijah Sokolović.

VELIKI SAN

Kino Valli, 16:00 sati

Mladi policajac Nicola 1968. želi postati glumac, a po nalogu se priključi pobunjenim studentima među kojima poznaje atraktivnu Lauru...

U ljubavnoj drami Michelea Placida u glavnim ulogama nastupaju Riccardo Scamarcio, Jasmine Trinca, Luca Argentero i Massimo Popolizio.

ODVOJENI ZAJEDNO

Kino Valli, 18:00 sati

Ljubavnici razdvojeni za vrijeme kineskog građanskog rata ponovno se nalaze nakon 60 godina, kada Liu dolazi s Tajvana u Šangaj...

U obiteljskoj (melo)drami u režiji Quan'ana Wanga u glavnim ulogama nastupaju Lisa Lu, Ling Feng, Xu Caigen i Monica Mo.

DANAS NA FESTIVALU

SRIJEDA, 21.7.

9:30 KINO VALLI

projekcija za novinare
i akreditirane

Neka ostane među nama, 90',
R. Grlić

11:10 KINO VALLI

projekcija za novinare
i akreditirane

Ostavljeni, 85', A. Barkač

12:40 CIRCOLO

Festivalske konferencije
za novinare:

1. glumac Andy Gillet
2. producent Paul Bradley
3. ekipa filma
Neka ostane među nama
4. ekipa filma *Ostavljeni*

16:00 KINO VALLI

Veliki san, 101'

18:00 KINO VALLI

Odvojeni zajedno, 93'

18:00 CIRCOLO

Master class Dade Valentića

19:30 KINO VALLI

Dani hrvatskog filma, 56'

21:30 ARENA

Neka ostane među nama, 90',
R. Grlić

21:30 PORTARATA

*Dragulji Zagrebačke škole
animiranog filma*

23:15 ARENA

Ostavljeni, 85', A. Barkač

MEDIJSKA SURADNJA:

FILMSKI.NET